

- Δ Ε Λ Τ Ι Ο Τ Υ Π Ο Υ -**ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ (επιμ.)****Μνήμη και εμπειρία
του χώρου**

ISBN: 960-221-328-0, σελ. 316, σχ.24Χ17,
α' έκδοση Ιανουάριος 2006,
τιμή 27,00€ (χωρίς ΦΠΑ)

Κείμενα: Χ. Ιωάννου, Μ. Κοπανάρη, Γ. Κουρμαδάς, Ε. Μαμουλάκη, Χ. Μαραθού, Σ. Νάσαινας, Α. Νικολαΐδου, Κ. Πολυχρονιάδη, Α. Σπυροπούλου, Σ. Σταυρίδης, Ν.-Ι. Τερζόγλου, Μ. Τσιγάρα, Α. Χατζηανδρέου

«Η αρχιτεκτονική σκέψη και ο αρχιτεκτονικός σχεδιασμός συχνά περιχαράκωνονται σε μια ανησυχητική αυταρέσκεια. Όμως η αρχιτεκτονική ως σπουδή και πρακτική εφοδιασμένη πολλαπλά με την ικανότητα να προσανατολίζει τη δημόσια συζήτηση για το χώρο, οφείλει να υπερβεί τα στεγανά στα οποία έχει εγκλωβιστεί ή εξωθηθεί. Συναντώντας την κοινωνική ανθρωπολογία, την ιστορία, τον προβληματισμό των τεχνών για το χώρο, την κοινωνιολογία ή τις σπουδές του πολιτισμού και της τέχνης, μπορεί η αρχιτεκτονική να συγκροτεί τις ερευνητικές της προοπτικές αλλά και να εστιάζει σε στόχους παρέμβασης.

Οι μελέτες που βρέθηκαν σε τούτη τη συλλογή δοκιμάζουν τέτοιους δρόμους. Παρότι γεννήθηκαν σε μια αρχιτεκτονική σχολή δεν αρέστηκαν στον κύκλο που ορίζει τα όρια ενός επαγγέλματος και ενός κυρίαρχου αρχιτεκτονικού λόγου αλλά εξερεύνησαν τη διασταύρωση με τρόπους σκέψης και μεθοδολογίας που προέρχονται από διαφορετικούς κλάδους έρευνας και δημιουργίας. Από αυτή την άποψη όσο σημαντικό είναι να προβληματοποιεί κανείς την κινηματογραφική ανάγνωση του χώρου ενώ προέρχεται από σπουδές σε τμήμα μέσω εννημέρωσης άλλο τόσο σημαντικό είναι να βρίσκεται μπροστά στο ίδιο πρόβλημα προερχόμενος από σπουδές αρχιτεκτονικής.

Το θέμα της μνήμης αποδείχτηκε ιδιαίτερα κρίσιμο στην προοπτική της ανάδειξης μιας τέτοιας δύναμης ερευνητικής συλλογικότητας. Στις προβληματικές για τη μνήμη αναμετρώνται σήμερα όχι μόνο διαφορετικοί κλάδοι γνώσης αλλά και διαφορετικές αξίες και πολιτικές. Η σχέση της μνήμης, ατομικής και συλλογικής, με το χώρο δεν αποτελεί ένα πρόβλημα περιφερειακό αλλά αντίθετα

βρίσκεται στο κέντρο μιας συζήτησης για την εμπειρία και τις προοπτικές των σύγχρονων πόλεων. Η παρέμβαση, έτσι, σε μια τέτοια συζήτηση χρειάζεται να αναζητήσει μεθόδους και εννοιολογικές επιλογές τέτοιες που να καθιστούν τη διεπιστημονική προοπτική όχι «σύσκεψη ειδικών» αλλά συνδυασμό ευαισθησιών και αναρωτήσεων. Στην πορεία της επεξεργασίας των κειμένων μια τέτοια συζήτηση μπόρεσε κάποια στιγμή να αναδείξει, παρά τις ενδεχόμενες διαφορές στην οπτική, κοινά θέματα και κοινές απορίες».

Από τον πρόλογο του επιμελητή